

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 336/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 14047/2012 a sp. zn. Rvp 14048/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I a jeho rozhodnutiami sp. zn. 37 Er 4729/2008 z 23. augusta 2012 a sp. zn. 30 Er 1325/2008 z 23. augusta 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 14047/2012 a sp. zn. Rvp 14048/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 336/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 27. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. sp. zn. 37 Er 4729/2008 z 23. augusta 2012 a sp. zn. 30 Er 1325/2008 z 23. augusta 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

Sťažovateľka je právnickou osobou poskytujúcou úvery fyzickým osobám a v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie svojich práv vyplývajúcich z ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v exekučných konaniach, v ktorých vystupovala ako oprávnená osoba, pričom povinnými osobami boli fyzické osoby (dlžníci) špecifikované v sťažnostiach. Sťažovateľka osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora JUDr. R. K. o vykonanie exekúcií. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Sťažovateľka v sťažnostiach výslovne uviedla, že okresný súd napadnutými rozhodnutiami (ktoré k sťažnosti nepripojila, pozn.) „*ex offio rozhodol o vylúčení sťažovateľa z vykonávania exekúcie*“, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

Po obšírnej právnej argumentácii sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu boli porušené ňou označené práva podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu, aby napadnuté rozhodnutia okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby okresný súd zaviazal zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len

„OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14047/2012 a sp. zn. Rvp 14048/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecného súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, aj naďalej podáva sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne takmer identické s tými, ktoré už ústavný súd riešil, a týkajú sa vylúčenia toho istého súdneho exekútora z vykonávania exekúcií, v ktorých vystupuje sťažovateľka ako oprávnená osoba. Ústavný súd preto s odkazom na svoje predchádzajúce rozhodnutia (napr. sp. zn. I. ÚS 382/2012, II. ÚS 379/2011, III. ÚS 90/2011, III. ÚS 242/2011, III. ÚS 488/2012, IV. ÚS 446/2011 a III. ÚS 496/2012) prihliadajúc zároveň na zásadu procesnej hospodárnosti konania podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosti sťažovateľky po predchádzajúcich upozorneniach bez uvedenia odôvodnenia ako zjavne neopodstatnené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2013